

Ve druhé polovině druhé světové války patřil Focke-Wulf Fw 190 různých verzí k tomu nejlepšímu, čím Luftwaffe disponovala. Fw 190 plnily v řadě verzí širokou škálu úkolů.

Stíhací verze Fw 190 představovaly výkonný, těžce vyzbrojený stroj. Nesnadný vývoj tohoto letounu začal v roce 1938 na základě specifikací Technisches Amt RLM. První prototyp vzlétl 1. června 1939 a po řadě změn a mnohdy radikálních úprav se vývoj na podzim roku 1940 dopracoval k předseriové verzi Fw 190A-0, vyrobené ve 28 kusech. Šest strojů obdržela na jaře 1941 zkušební jednotka Erprobungsstaffel 190 na letišti v Rechlinu, která s nimi prováděla provozní zkoušky. Ty ovšem odhalily takové množství nedostatků, že RLM téměř zastavil další vývoj. Nicméně, na doporučení personálu zkušební jednotky, dostal konstrukční tým vedený Kurtem Tankem ještě jednu šanci. Po provedení více než padesáti změn na draku letounu vydalo nakonec RLM povolení k zařazení Fw 190 do řadové služby u jednotek Luftwaffe.

První verze, první ztráta

Luftwaffe převzala v červnu 1941 první ze sta objednaných sériových Fw 190A-1, vyzbrojených čtyřmi kulomety MG 17 ráže 7,9 mm a v září 1941 jimi již byla vyzbrojena celá II./JG 26 na západní frontě. Příchod nových stíhaček změnil situaci ve vzdušných bojích, neboť Fw 190A-1 výkonnostně převyšovaly nejen Hurricany, ale také modernější Spitfi-ry. Nebyly ale nepřemožitelné. Prvním Fw 190 ztraceným v boji se stal Fw 190A-1 (výr. č. 0028), pilotovaný velitelem II./JG26 Walterem Adolphem. Ten byl sestřelen 18. září 1941 a zahynul.

V listopadu 1941 byla zahájena výroba další verze, Fw 190A-2, poháněné motorem BMW 801C-2 a vyzbrojené dvěma kulomety MG 17 a dvěma kanóny MG 151 ráže 20 mm v křídlech. Část této série měla také přídatné kanóny MG FF ráže 20 mm, čímž se výzbroj dostávala na pozdější vysoký a velmi účinný standard. K významné změně došlo na jaře 1942, kdy již byl k dispozici výkonnější motor BMW 801D-2, jehož montáž dala vzniknout verzi Fw 190A-3. V červenci pak výroba plynule přešla na zlepšenou verzi A-4. Obě tyto verze už byly standardně vyzbrojeny dvěma trupovými kulomety MG 17, dvěma křídelními kanóny MG 151 a dvěma kanóny MG FF, montovanými rovněž do křídla vně podvozkových šachet.

Masová produkce

V roce 1942 už výroba nabíhala do vysokých obrátek, rozjela se rovněž licenční stavba Fw 190 u firmy Fieseler. I díky tomu dosáhla celková produkce roku 1942 1878 strojů, což byl oproti 224 kusům vyrobeným v roce 1941 značný pokrok. V dubnu 1943 výroba přešla na velkosériovou verzi A-5, s identickým křídlem jako u verze A-4, ale s prodlouženým trupem, který se stal nadále základní součástí draku všech pozdějších verzí až po A-9, včetně bitevních verzí Fw 190F. V červenci bylo k dispozici nové, zesílené křídlo, v němž byly na vnější pozici instalovány kulomety MG 151 místo MG FF. Instalace tohoto křídla dala vzniknout verzi Fw 190A-6.

Další změnou na výrobních linkách byla verze A-7, vyráběná na konci roku 1943. Vznikla nahrazením trupových kulometů MG 17 kulomety MG 131 ráže 13 mm. V únoru 1944 pak vedly další úpravy ke vniku Fw 190A-8, která se stala nejrozšířenější verzí tohoto letounu s bezmála 1400 vyrobenými stroji. Nejpodstatnější změnou byla instalace zařízení GM-1, krátkodobě zvyšujícího výkon motoru vstřikováním oxidu dusného do

motoru. Část produkce verze A-8 byla vyrobena jako varianta A-8/R2 nebo A-8/R8, obě vybavené kanóny MK 108 na vnějších pozicích křidel a přídatným pancéřováním pilotního prostoru a překrytu kabiny.

Vrchol hvězdicových verzí

Poslední sériově vyráběnou stíhací verzí s motorem BMW 801 byla v roce 1945 verze Fw 190A-9, vybavená motorem BMW 801TS o výkonu 1470 kW (2000 k). Paralelně s vývojem stíhacích verzí probíhal vývoj bitevních verzí Fw 190F. Tyto stroje měly křídelní výzbroj redukovánou na dva kanóny MG 151 na vnitřních pozicích. Výkon motoru byl optimalizován pro operace v nižších letových hladinách a stroje disponovaly širokou škálou podvěsné výzbroje pro útoky na pozemní cíle, zahrnující bomby různých ráží a řadu variant protitankových raket. Vzniklo rovněž několik variant verze G, což byl stíhací bombardér s prodlouženým doletem.

Vývoj čistě stíhacích verzí pokračoval verzí Fw 190D, která byla jednotkám Luftwaffe dodávána od srpna 1944. Fw 190D vznikl instalací motoru Jumo 213A-1 do upraveného draku Fw 190A-8.

Ochránce Říše

Ačkoli Fw 190 nikdy nedosáhl u stíhacích jednotek Luftwaffe tak velkého rozšíření jako konkurenční Bf 109, stal se významnou součástí válečného úsilí německého letectva ve druhé polovině 2. světové války. Fw 190 bojovaly jak na západní, tak na východní frontě a jako těžké stíhací stroje s impozantní výzbrojí získávaly od roku 1943 na významu v jednotkách protivzdušné obrany Říše, kde se uplatnily v boji proti přívalu spojeneckých bombardérů. V této roli byla významná především verze A-8 a její pancéřovaná varianta A8/R2. Tyto stroje byly se svou zesílenou výzbrojí pro spojenecké bombardéry skutečně vražedné. Od druhé poloviny roku 1944 ovšem jejich hrozbu stále úspěšněji eliminovaly doprovodné stíhačky P-47D a především vynikající P-51D Mustang.

Tato stavebnice: Fw 190A-8/R2

Díky prodloužení trupu od verze Fw 190A-5 dále, ke kterému došlo kvůli změně těžiště letounu, se konstruktérům otevřely možnosti dalšího vývoje výzbroje a pancéřování. Přínosem byl také vyšší výkon motoru BMW 801D-2 (poprvé použitého u varianty A-3) o výkonu 1250 kW, což bylo o 103 kW více ve srovnání s předchozí variantou C-2. Další vývoj dospěl v únoru 1944 do fáze Fw 190A-8, a tato verze se stala nejpočetnějším vyráběným Fw 190 vůbec s přibližně 6655 kusy. Kromě standardního motoru BMW 801D-2 se vyráběla také jednotka 801Q se silnějším pancéřováním prstencového chladiče oleje, který byl produktem vývoje firmy BMW. Samotný motor byl vybaven systémem nouzového zvýšení výkonu (Erhöhte Notleistung) používaným u stíhacích variant A-8. Ten zvyšoval maximální výkon na 1460 kW. Pilot mohl tento využívat po dobu 10 minut.

Výroba Fw 190A-8 byla zahájena verzí se standardním křídlem, které zahrnovalo unifikovanou výzbroj. V každé polovině křídla byly instalovány dva 20mm kanony MG 151 ve vnitřní a vnější poloze, tuto již tak poměrně silnou výzbroj doplňovaly dva 13mm kulomety MG 131 v trupu nad motorem. Později dostaly Fw 190A-8 také tzv. univerzální křídlo, umožňující instalaci různých zbraní ve vnější zbraňové šachtě.

ATTENTION

UPOZORNĚNÍ

ACHTUNG

ATTENTION

注意

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započetím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS

* INSTR. SYMBOLS

* INSTRUKTION SINNBILDEN

* SYMBOLES

* 記号の説明

OPTIONAL
VOLBABEND
OHNOUTSAND
BROUSITOPEN HOLE
VYVRTAT OTVORSYMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽREMOVE
ODŘÍZNOUTREVERSE SIDE
OTOČITAPPLY EDUARD MASK
AND PAINT
POUŽÍT EDUARD MASK
NABARVIT

PARTS

DÍLY

TEILE

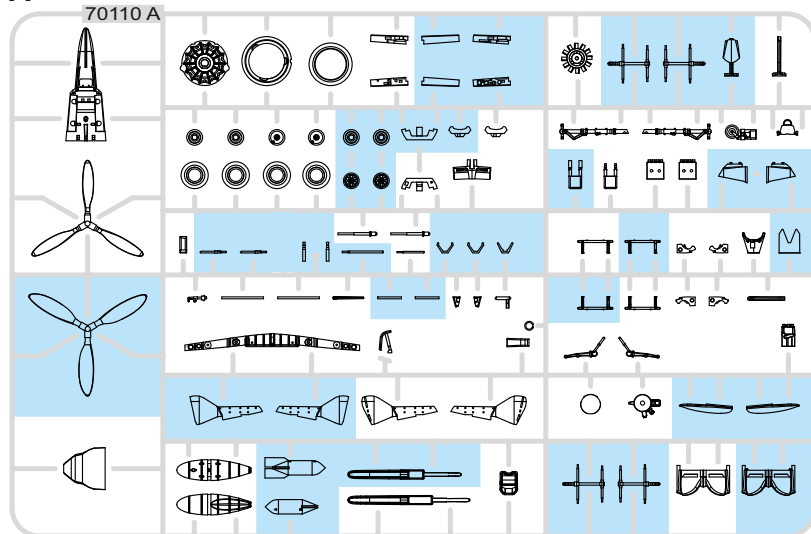
PIÈCES

部品

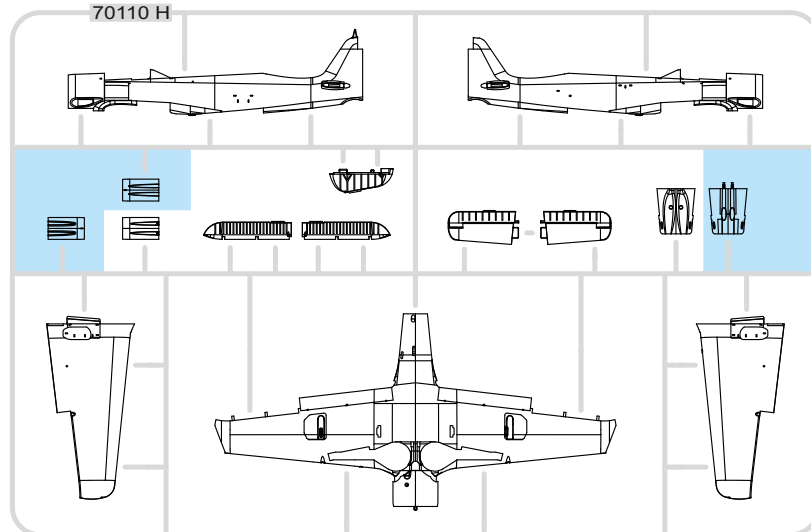
A>

PLASTIC PARTS

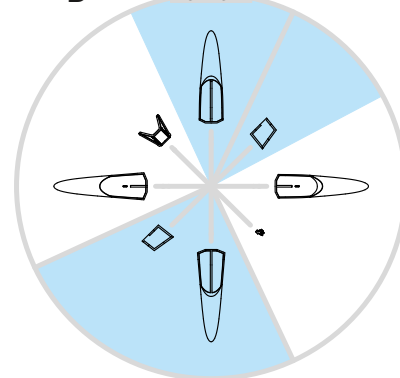
H>

70110 H

D>

70110 D

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

BARVY

FARBEN

PEINTURE

色

GSI Creos (GUNZE)		MISSION MODELS	
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS	
H2	C2	MMP-047	BLACK
H11	C62	MMP-001	FLAT WHITE
H12	C33	MMP-047	FLAT BLACK
H15	C65		BRIGHT BLUE
H33	C81		RUSSET
H47	C41	MMP-012	RED BROWN
H65	C18	MMP-088	RLM70 BLACK GREEN
H68	C36	MMP-049	RLM74 DARK GRAY
H69	C37	MMP-050	RLM75 GRAY
H70	C60	MMP-056	RLM02 GRAY
H77	C137	MMP-040	TIRE BLACK

GSI Creos (GUNZE)		MISSION MODELS	
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS	
H90	C47		CLEAR RED
H94	C138		CLEAR GREEN
H413	C113	MMP-090	RLM04 YELLOW
H414	C114		RLM23 RED
H416	C116	MMP-089	RLM66 BLACK GRAY
H417	C117	MMP-051	RLM76 LIGHT BLUE
Mr.METAL COLOR		METALLICS	
MC213		MMM-006	STEEL
MC214		MMM-001	DARK IRON
Mr.COLOR SUPER METALLIC		METALLICS	
SM201		MMC-001	SUPER FINE SILVER

A

**OPTIONAL:
decal K4**

A5

H416/MMP
C116 089
RLM 66
BLACK GRAY

**OPTIONAL:
decal K3**

A6

A1

H416/MMP
C116 089
RLM 66
BLACK GRAY

A68

H416/MMP
C116 089
RLM 66
BLACK GRAY

H2 MMP
C2 047
BLACK

A53

H2 MMP
C2 047
BLACK

H416/MMP
C116 089
RLM 66
BLACK GRAY

A58

A57

H416/MMP
C116 089
RLM 66
BLACK GRAY

decal K8

A87

H416/MMP
C116 089
RLM 66
BLACK GRAY

decal K7

decal K5

decal K6

H416/MMP
C116 089
RLM 66
BLACK GRAY

A29

**OPTIONAL:
decal K1**

B

**OPTIONAL:
decal K2**

D4

H416/MMP
C116 089
RLM 66
BLACK GRAY

A20

H416/MMP
C116 089
RLM 66
BLACK GRAY

H416/MMP
C116 089
RLM 66
BLACK GRAY

H2

A80

A33

A34

H33
C81
RUSSET

H416/MMP
C116 089
RLM 66
BLACK GRAY

H1

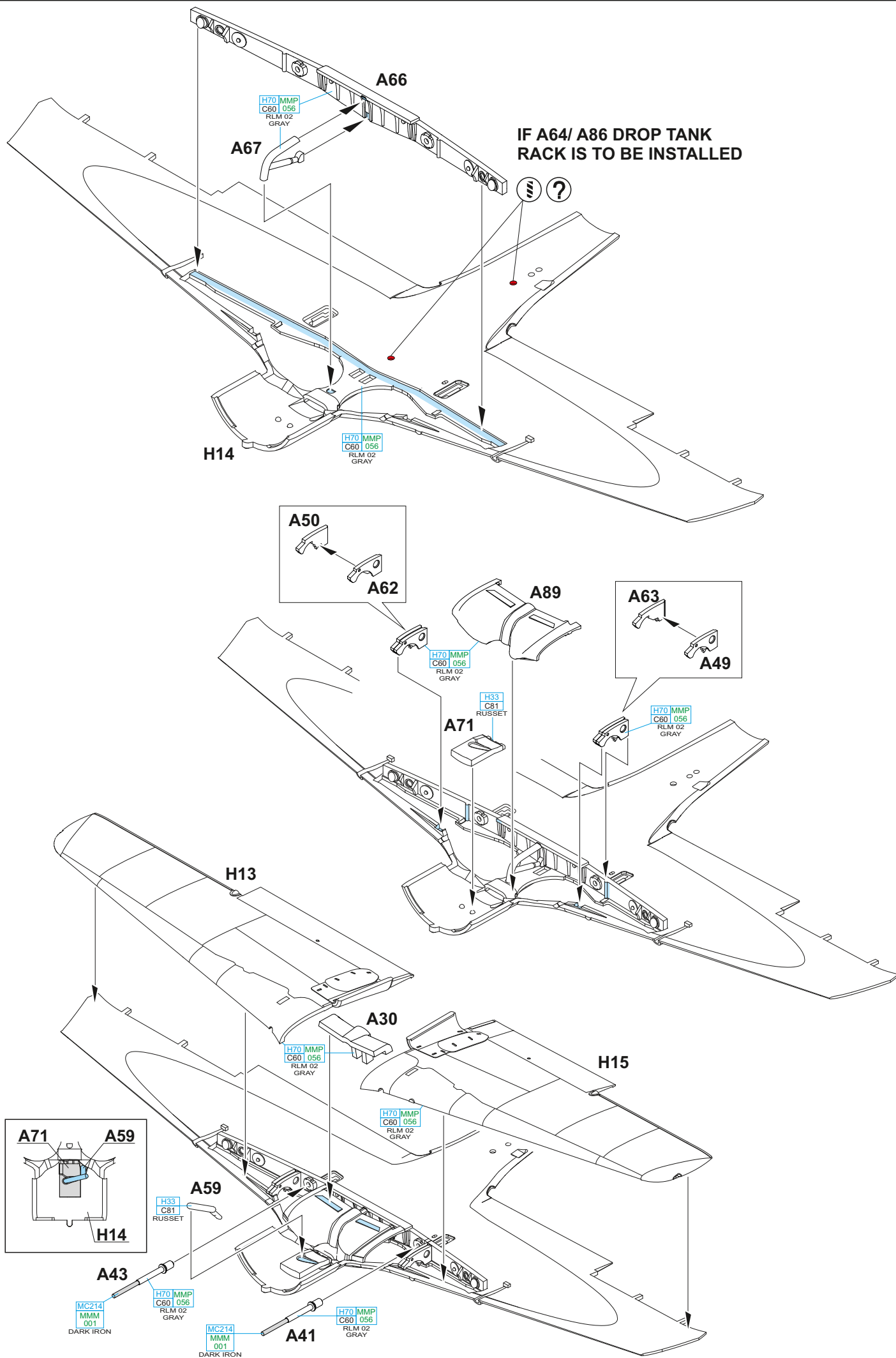
fill

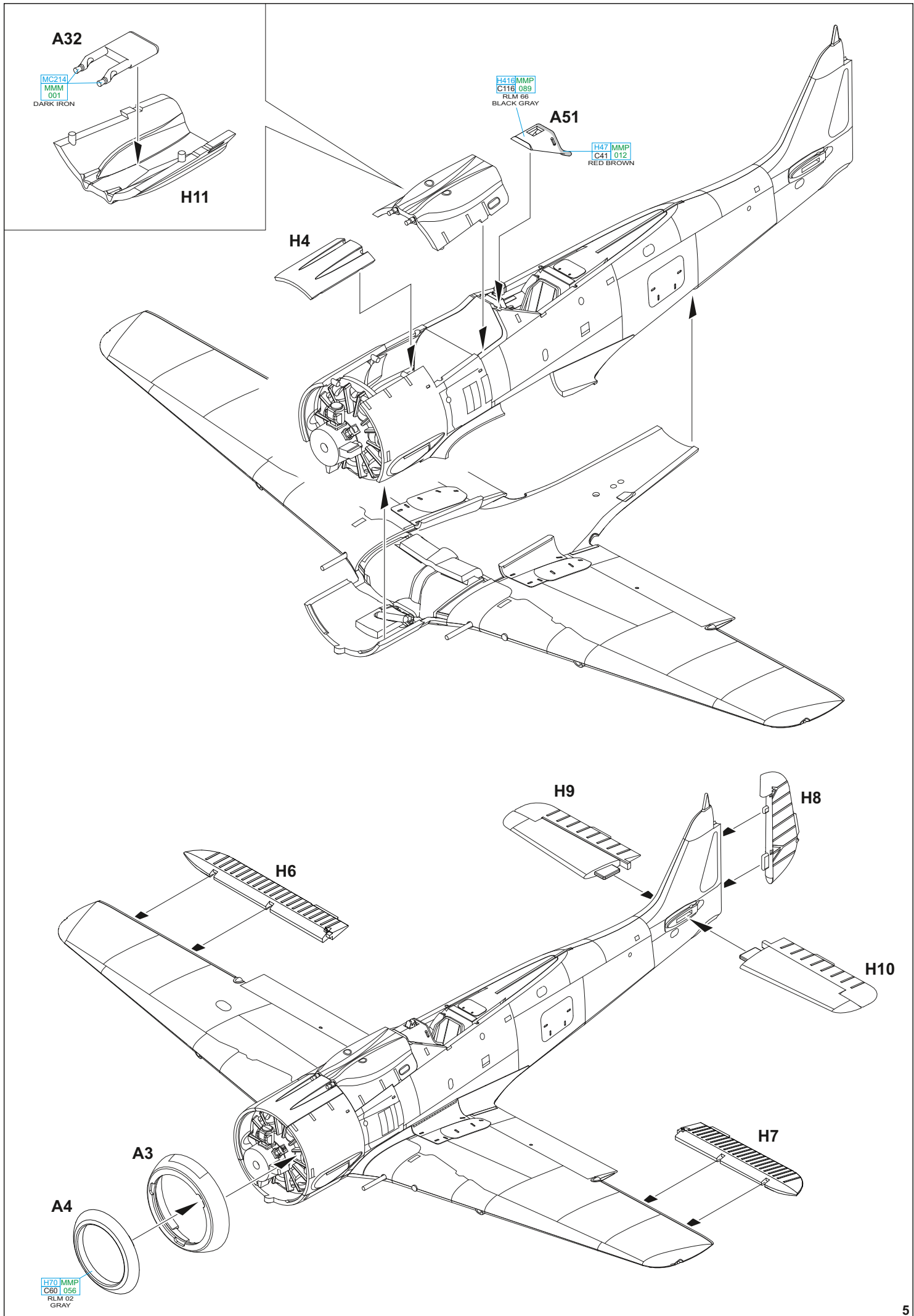
MC213
MMM
006
STAINLESS

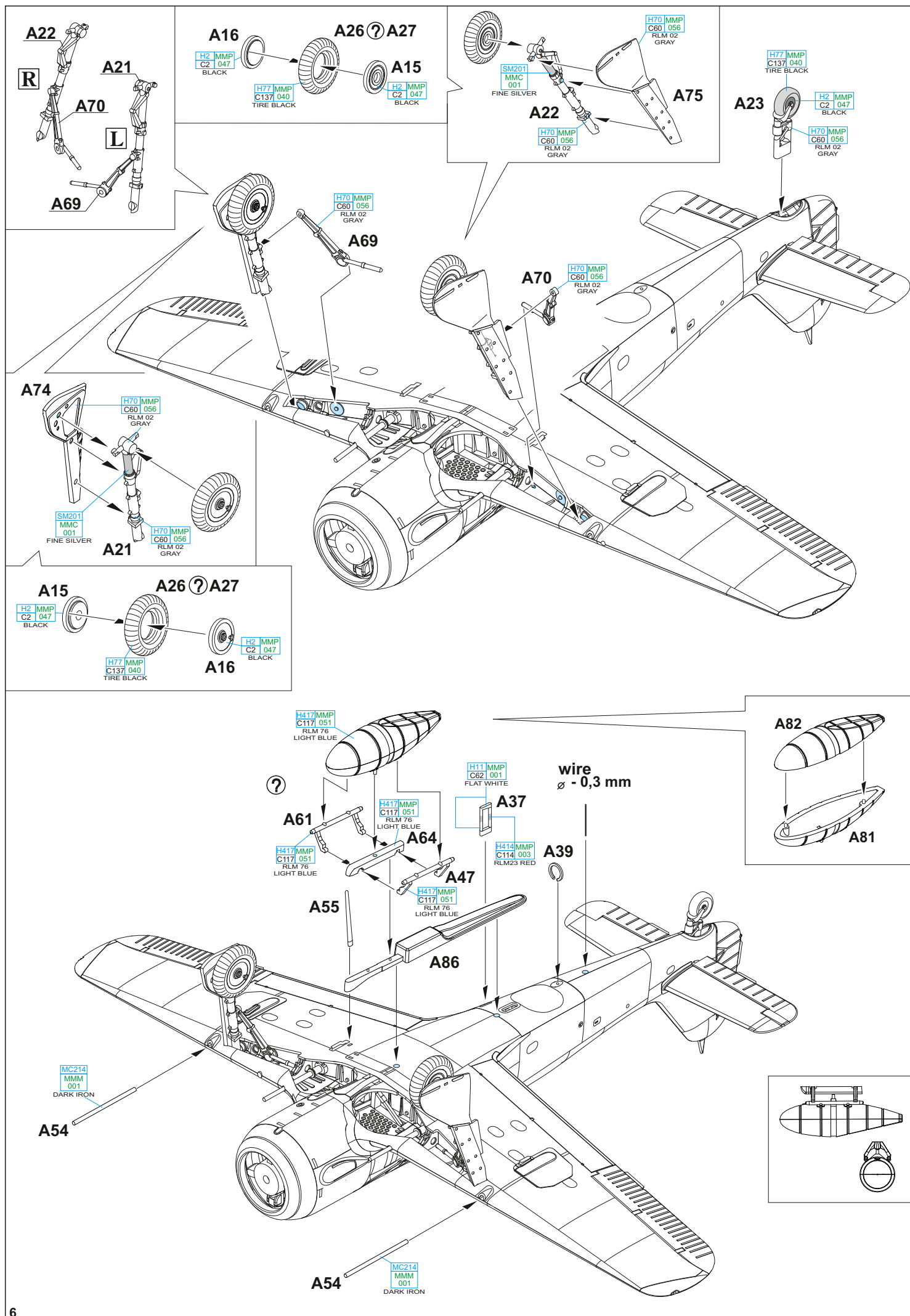
A2

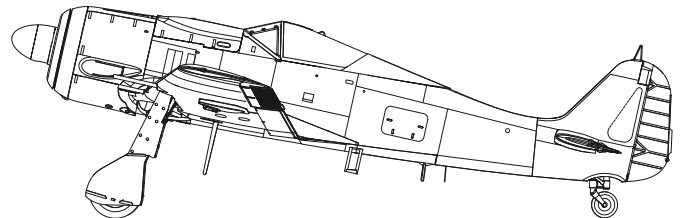
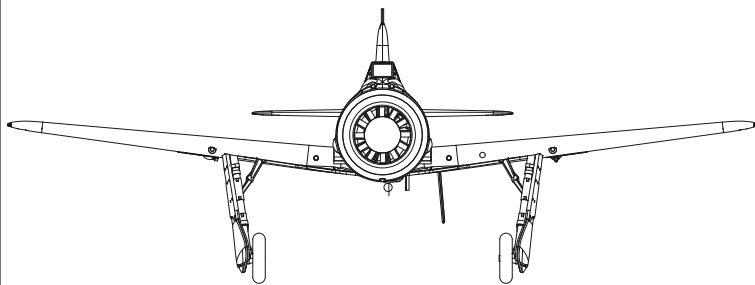
H2 MMP
C2 047
BLACK

A77

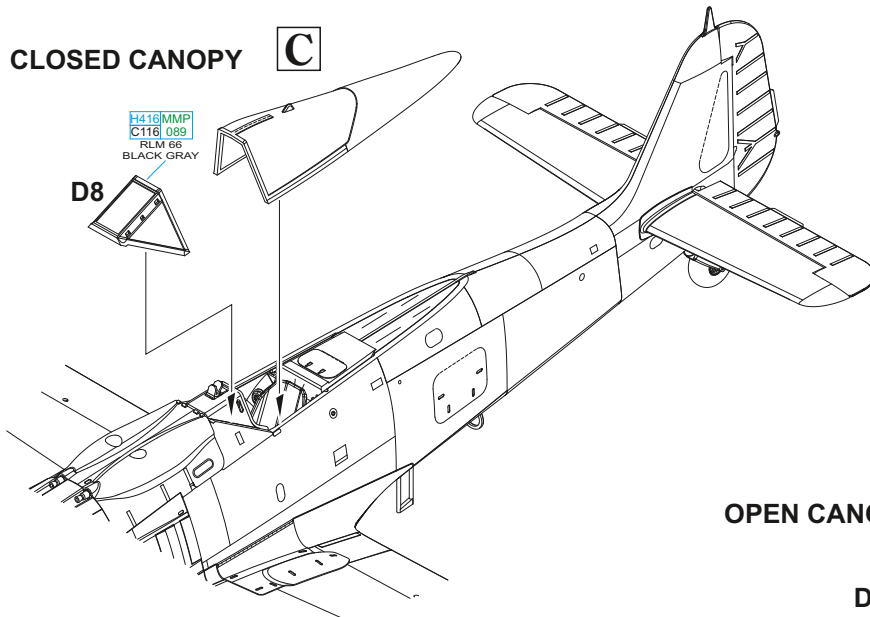

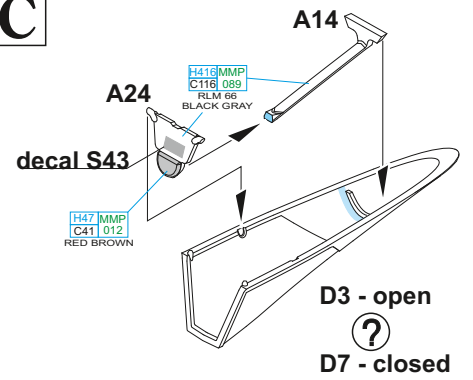

CLOSED CANOPY

C

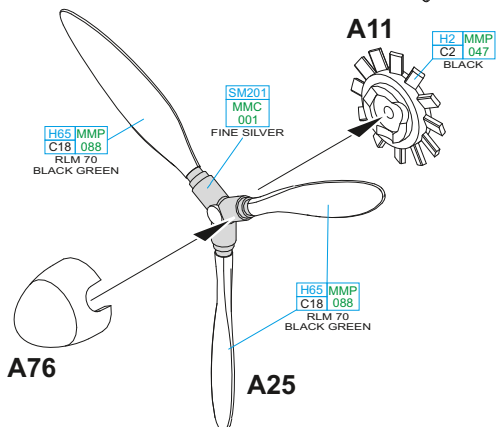
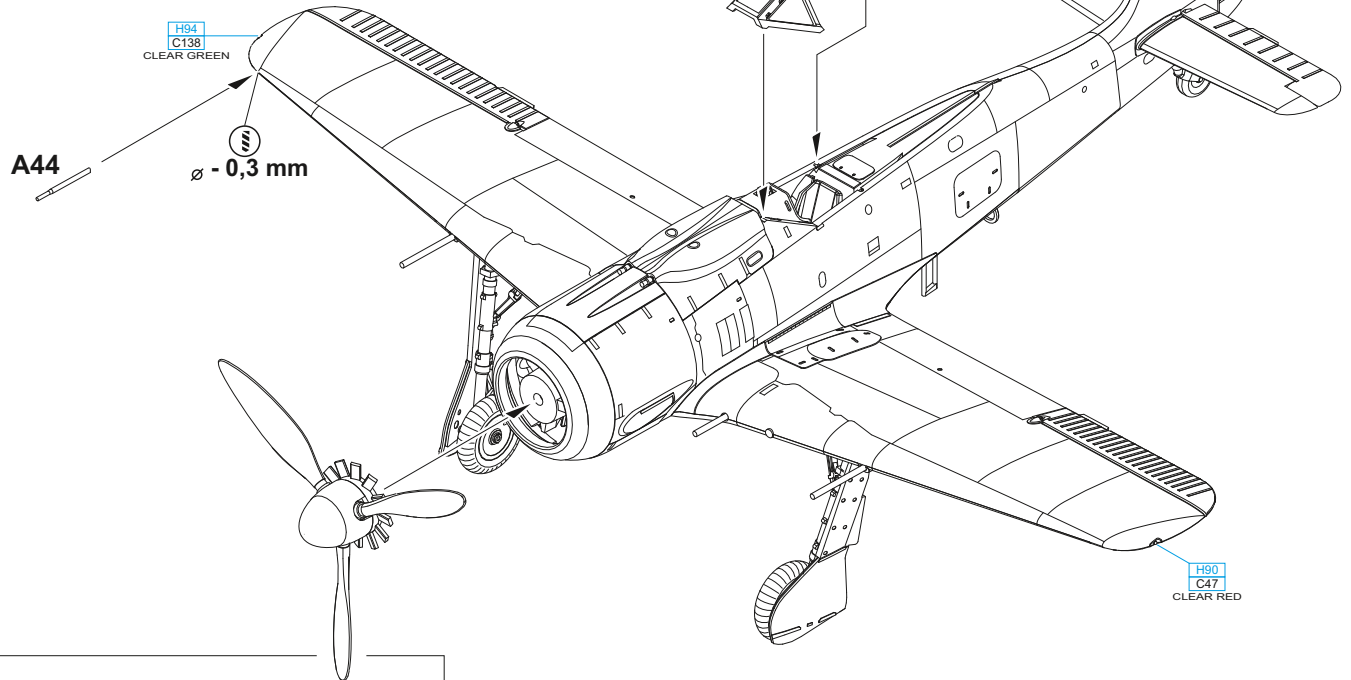

C

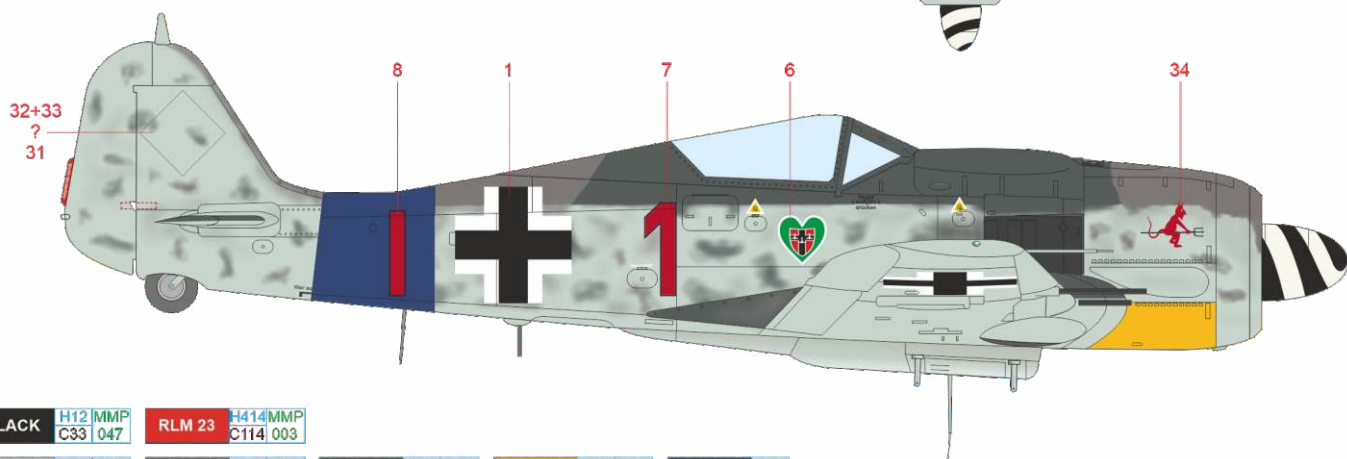
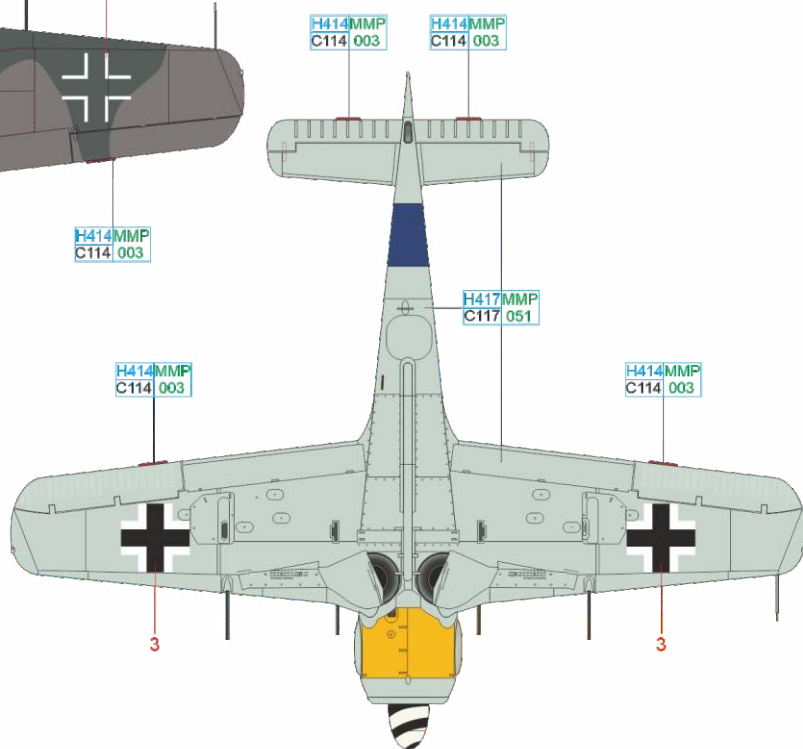
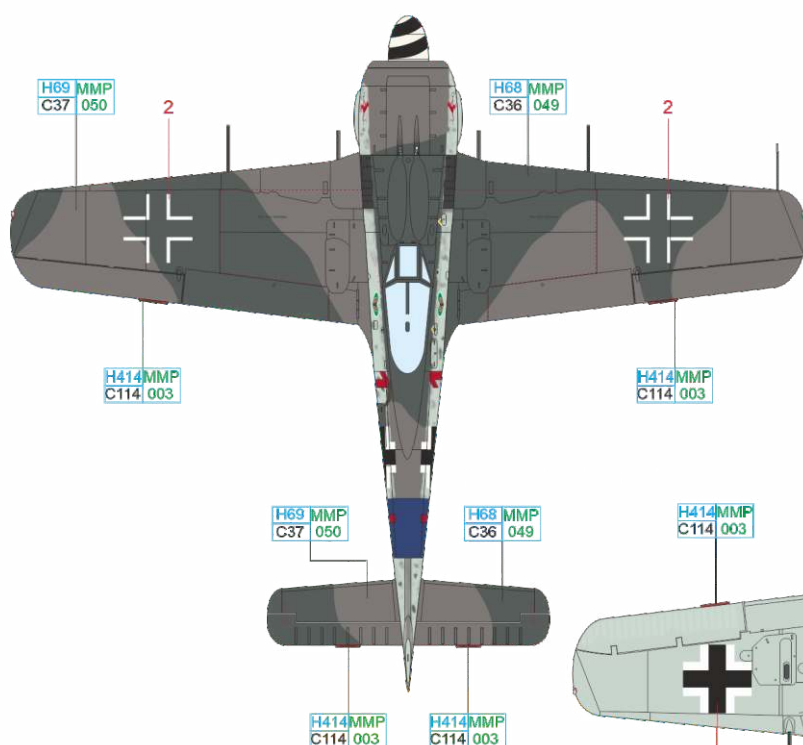
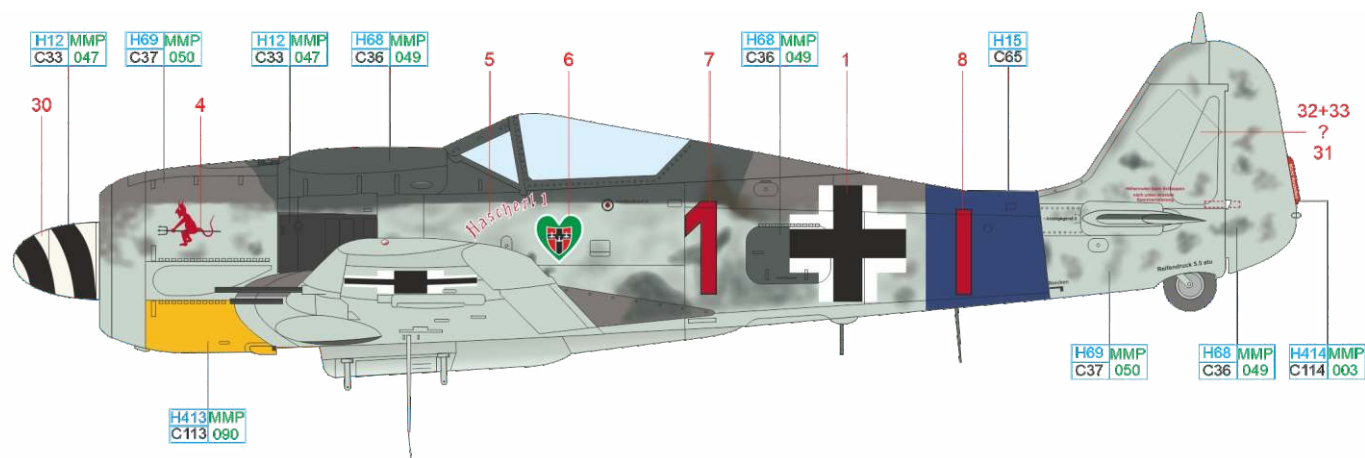
OPEN CANOPY

C

A Lt. Hans Dortenmann, 2./JG 54, Villacoublay, Francie, červen 1944

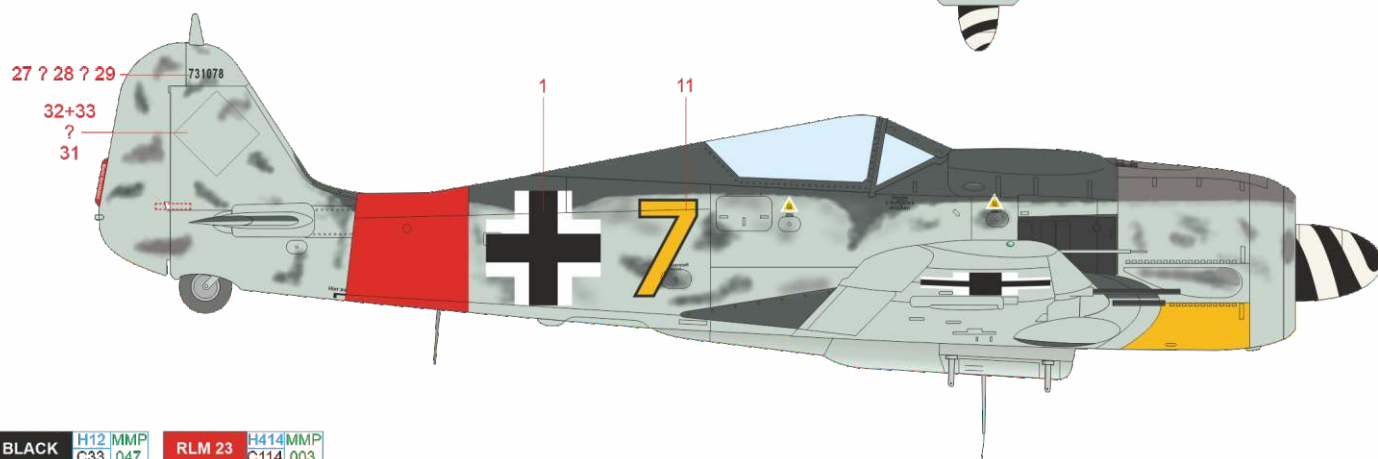
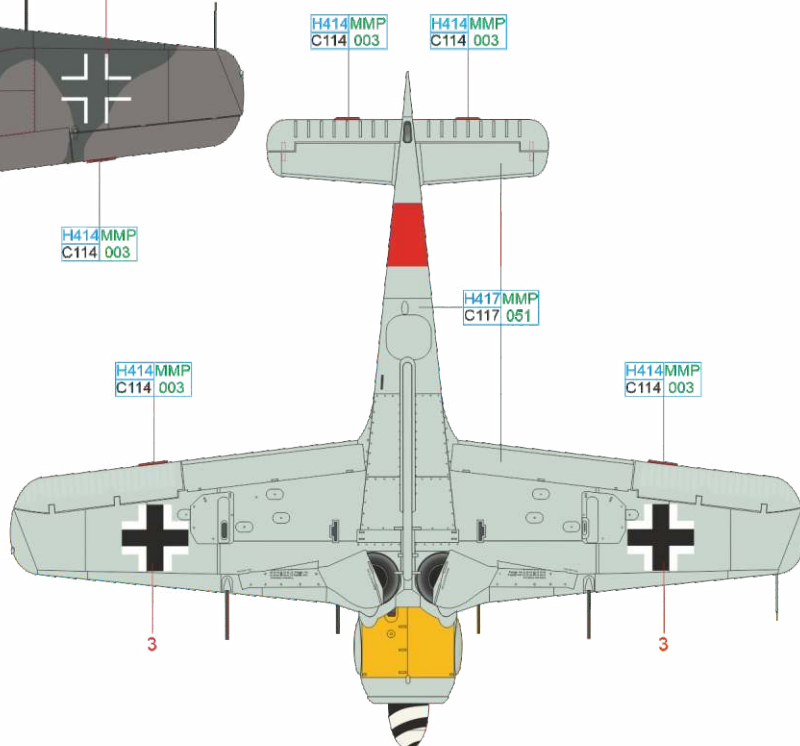
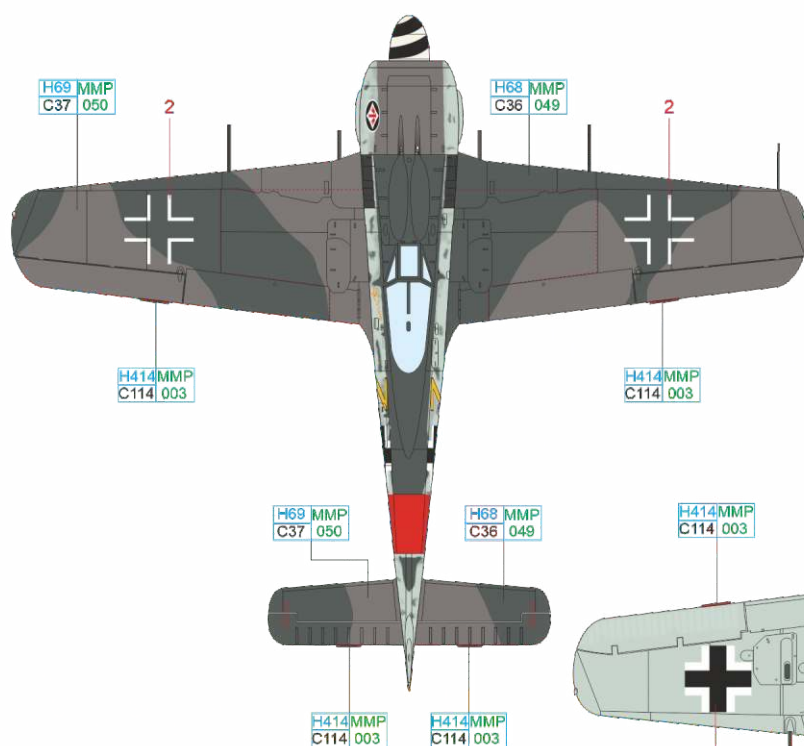
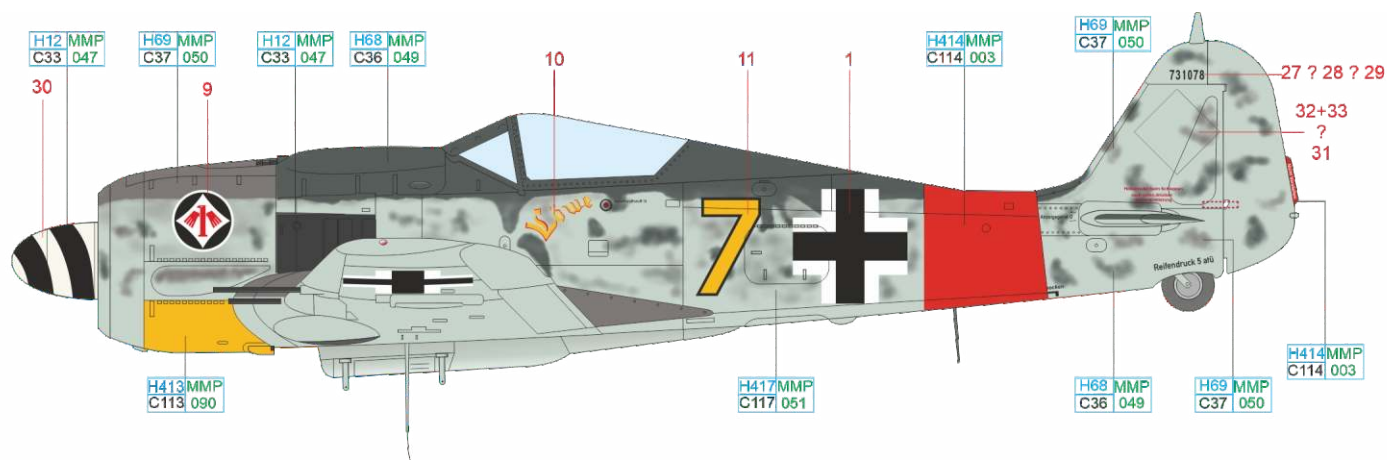
Dne 10. června 1944 byla 2./JG 54 stažena z východní fronty a přemístěna do Francie, aby se připojila k III./JG 54. Dne 20. června 1944 byl Hans Dortenmann jmenován velitelem 2. Staffel JG 54. V tomto období létal na Fw 190A-8 s označením červená 1, z obou stran pod kabinou měl namalované zelené srdce se znakem III. Gruppe. Svislý pruh za trupovým křížem označoval stroje III. Gruppe, na přídi namalovaný znak příslušel 2. Staffel a marking doplňoval také modrý pruh na zádi – označení JG 54 v rámci jednotek Obrany Říše. Dne 24. června 1944 s tímto strojem dosáhl Hans Dortenmann sestřelu P-51 u Évreux, dva dny poté byl sestřelen poblíž Paříže, stroj byl ztracen, ale pilot se zachránil na padáku.

BLACK	H12 MMP C33 047	RLM 23	H414 MMP C114 003						
RLM 76	H417 MMP C117 051	RLM 75	H69 MMP C37 050	RLM 74	H68 MMP C36 049	RLM 04	H413 MMP C113 090	BLUE	H15 C65

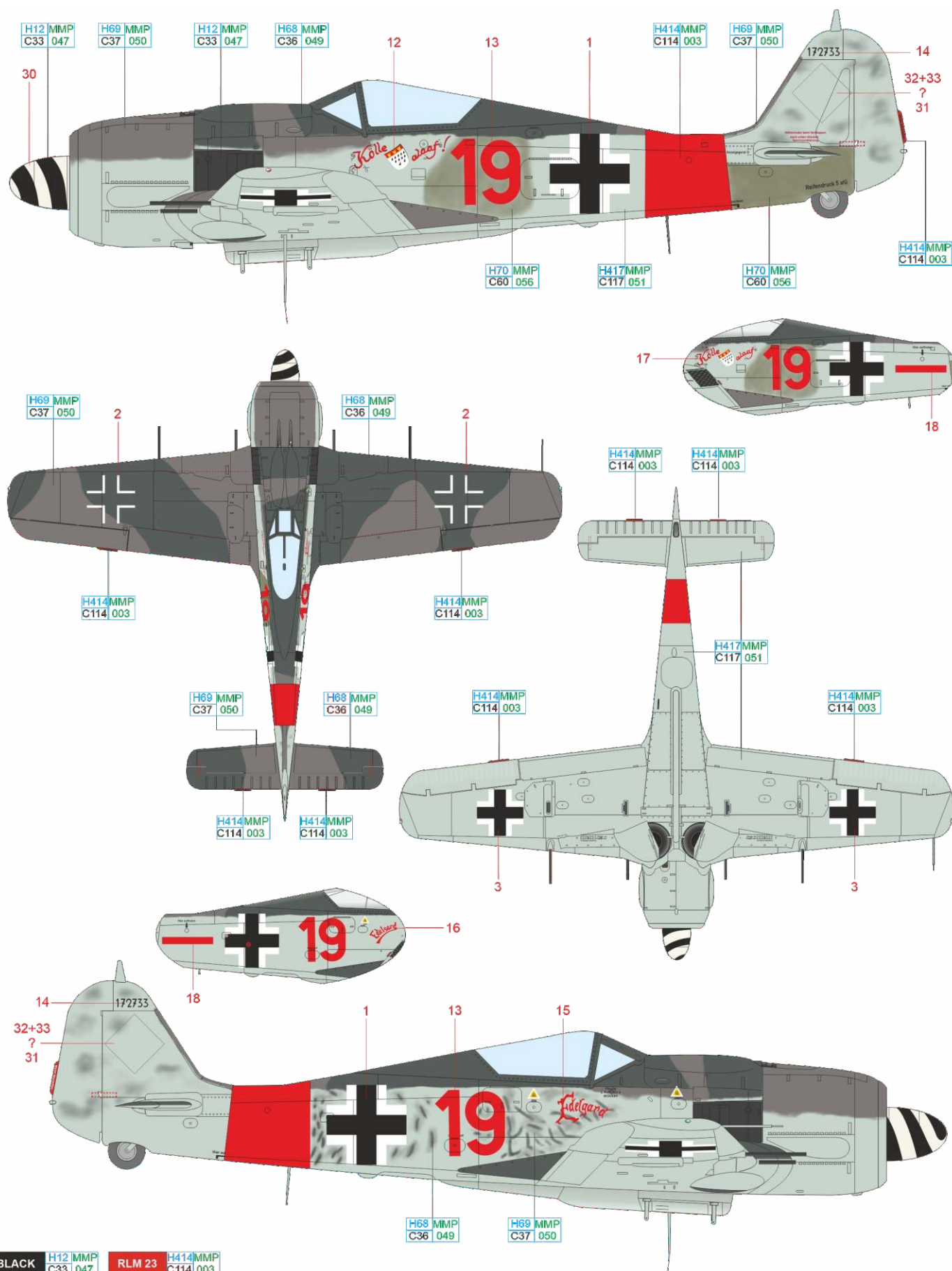
B Ofhr. Walter Köhne, 3./JG 1, Bad Lippspringe, Německo, květen 1944

Walter Köhne byl krátce po zahájení útoku na Sovětský svaz těžce zraněn. Následovala dlouhá rekonvalescence, po níž byl 4. června 1943 zařazen k 2./JG 1, sídlící v té době na letišti Deelen v Nizozemsku. Na západoevropském bojišti létal až do konce 2. světové války, podařilo se mu sestřelit celkem 30 nepřátelských letadel, převážnou většinu z tohoto počtu tvořily čtyřmotorové bombardéry B-17 a B-24. Standardní kamufláž strojů Fw 190A-8 doplňuje označení strojů JG 1 v rámci Obrany říše – červený pruh o šířce 900 mm obepínající zád trupu, znak JG 1 a pilotovo osobní označení stroje v podobě jména psiho maskota 3. Staffel.

BLACK	H12 MMP C33 047	RLM 23	H414 MMP C114 003
RLM 76	H417 MMP C117 051	RLM 75	H69 MMP C37 050
		RLM 74	H68 MMP C36 049
		RLM 04	H413 MMP C113 090

Stroj Ernsta Schrödera nesl v říjnu 1944 označení strojí II. Gruppe v podobě vodorovného pruhu za trupovým křížem v barvě Staffel. Na levé straně byl nakreslen pokřik Kölle alaaf (ve volném překladu vždy Kolín) a erb města Kolín nad Rýnem. Na pravé straně bylo napsáno jméno Schröderovy přítelkyně Edelgard. V listopadu zmizelo označení II. Gruppe pod červeným pruhem o šířce 900 mm, který obepínal záď trupu, zároveň došlo k vystínování erbu i druhé části nápisu a přibyl vykřičník. Také jméno Schröderovy přítelkyně prošlo proměnou, nyní bylo provedeno zdobenějším písmem.

BLACK	H12 C33	MMP 047	RLM 23	H414 C114	MMP 003
RLM 76	H417 C37	MMP 051	RLM 75	H69 C37	MMP 050
			RLM 74	H68 C36	MMP 049
			RLM 02	H70 C80	MMP 056

D WNr. 350185, Oblt. Karl-Heinz Koch, 12./JG 5, Herdla, Norsko, duben 1945

Oblt. Karl-Heinz Koch létal na konci roku 1944 u 13./JG 5. Začátkem roku 1945 byl přeložen k 12./JG 5, u níž létal s Fw 190A-8 (WNr. 732070) s označením modrá 9. Tato stíhačka byla ztracena 9. února 1945 při souboji u Førdefjordu s Mustangy Mk.III od No. 65 Squadron RAF. Oblt. Karl-Heinz Koch obdržel jiný Fw 190A-8 (WNr. 350185), opět s číslem modrá 9, jenž měl na levé straně přídě znak JG 5. Na bílé směrovce měl namalováno pět symbolů sestřelů. S tímto Fw 190A-8 byl Oblt. Koch sestřelen 5. dubna 1945, při nouzovém přistání stroj vážně poškodil.

